

Aliter aut̄ eſſ pcedendum qn̄
correctō eēt ptatiua. plati vide
ſ lic; ut ibidē dicit. **Q**uo ad
tertium principale q̄s correpte
re teneatur. ſndetur fm thō.
Fratna correpcō ptin; ad quē
lib; adulatum regulant̄. qui ca
ritatē h̄. h̄ue fit plaq̄ h̄ue ſub
dit9. ppter qd̄ dī. xxvij. q. m̄. **T**ā
ſacerdos q̄ reliqui oēs fideles
ſumam de bēt h̄re curam de h̄is
qui peunt q̄ten? eorum redar
gucoē aut corrigātur a pccis.
aut si inco: rigibiles appareāt
ab ecclia ſepentur. ymo ſic iſe
rior dī correpte prelatū ſuum.
aut aliu ſupiori. q̄ est op̄
miſeicordie qd̄ maxime prela
to debetur. **D**n̄ eccl. xvij. **V**m̄
cuiq; mandauit de dī primo
fuo. **T**n̄ cum modetia dī fieri
ad platos. fm illud. i. thī. m̄.
Semorē ne incepaueris. ſed
obſeruat p̄re. **D**cm̄ ē aut̄ no
tant̄ q̄ correpcō ptin; regulai
ter ad quēlib; q̄ i casu nō pt̄
net ad q̄ſdā. **V**n̄ gorā ſuper
math. xvij. **Q**d̄ i qn̄q; casib; q̄s
absoluitur a p̄cepto frater
ne correctionis. **P**rimo cū nō ē
aliq; ſpes correctionis. **V**nde **J**er.
frustra m̄ti a n̄l aliu q̄ odiū
qrere. extreme demētie ē. **E**t p
uer. ix. **N**oli corrige delorē ne
odeit te. **S**econdo cū tietur deſo
et p̄baconis. a crīminalit̄ agi
tur. ybi ſc̄; obligat̄ actor ad

talionē ſi p̄baconis deſecet vel
deſtitat. **T**ertiū cū plato tāq̄
iudici notum ē factum q̄ ille
notoriū vel ſuicidū ē. **Q**uartū
cū melioi op̄i vel ad minus eq̄
bono vacat. ſic mōchi q̄ non
obligātur in diſpendiū anima
rum ſuarum ext̄ monasteriū
vagari. **Q**uintus cum multitu
do vel potestas eſt i culpa. vbi
correpco plus nocet eccleſie
q̄ prodeſſet. **V**ndeuerſus **N**ō
ſpes. non testis plebs. presul
ſcit. monachus ſum.

Capi. xij. de ſcandalō.
Spedita materia cor
rectiōis fraterne. qua
quis intēdit alium
emēdare i m anima viuificaē.
Tractandum eſt de ſcandalō
quod directe contrariatur cor
reptioni fraterne. quia per ſcā
dalū quis vere vel interpreta
tive intēdit alium i morali
vita corrūpere de quo ſcanda
lo tria ſunt principaliter dice
da. **P**rimo quid ſit. q̄ntum i
q̄tuplex. **S**econdo qn̄ ſit pec
catū mōle viiale. v'l nullū. **T**er
tiū q̄ ſint ppter ſcādalū vitāda vel
fatiēda. **Q**uartū ad p̄mum a
nōndū fm thō. 2. 2. q. xlviij. **E**t i
m̄. di. xxxviii. **Q**d̄ ſcādalū ſm
Jero. ſup math. xv. ē dcm̄ vel
ſcm̄ l̄ obm̄iſſum min⁹ rctm̄. p̄
bēs occaſioēs. ruine. dī prio di
ctū non cogitatū. q̄ cogitacō

nō oppomitus alicui ut offen diculū. **Dicitur** scđo dictū vel factū obmissum qđ istis mo dis pōt p̄m? ruinā patia nobis. **Dicitur** tercō. mīn? rectū nong ab aliq supatur i rectitudine. h̄ qđ ht; aliquē rectitu dis defectū vel qđ ē fīm se malū sicut peccā. vel qđ h̄ spēm malī lic; de se non sit malū. p̄bet tamē occasiōe; ruine. ut p; de i climāte se ydolo non puerfa i tencōe. **Vñ ap̄lus.** iñ. thessa. v. Ab oī spē mala abstīmete ws **Dicitur** quarto. p̄bens occasiōne ruine. nihil ei pōt esse homini sufficiens cā pccā. qđ est spālis ruina. mīlī apria voluntas. idō dicta vel facta alteri? p̄nt esse cā imperfecta i occasio peccandi. w̄catur aut scādalū grece. latie offendio. impulsio vel ruina. qđ sicut oī git qđ ali quis obex p̄itetur alicui i via corpali cui impigēs dispōitur ad ruinām i talis obex dī scādalū. **Hic** filiter i pcessu vie spūalis ottingit aliquē dispomi ad ruinā spūalem. p̄ dictū. vñ factū. vel obmissum alteri? iñ qđtum sc̄z aliquis sua āmoīōne vel īductiōe. aut exemplo aliū trahit ad peccād. i hoc b̄ p̄p̄ dī scādalū. **Est** aut scādalū valde detestabile peccatum. ut oñdit xps qñtupliciter **Mat̄.xviij.** vbi dicit Qui

scandalis aueit vñ. ergo plus peccat qui multos **De pūfillis** istis. id ē i firmis **Jero.** ibi dic. qđ recte dī pūfill?. qđ qui magnus est id est robustg i fide i caritate mouet non pōt pū. **xij.** **Non** tristabit iustū quicquid ei accideit. qui mī me credūt. qđ magis fidelū scādalū ē cauendū. **Ecce** iam peccatum scādalī positū ē. **Et** lūc seq̄tur p̄mo pena **Expedit** ei. id ē mīnī malū ei foret: ut suspēdatur mola asinaria iñ collo eius. et demergatur iñ p̄fundū maris. **Et** fīm **Jero.** loquitur fīm ritū palestine. vbi p̄ maiorib; criminib; ligato saxo ad collum solebat hō iñ mare p̄cī. **Ola** asinaria id est quicuq̄ gravis lapis. ut ē asinus. vel qui one rat asinum. et dī mola quā voluit asinū vel equū cū rota i mōlēdīmis. **Secūdo** alia pena iñ nititur. ve mundo a scādalī. **Nā** tot aiaz mors pecuratur quo scādala sunt. ut expoit **Bern.** illō psai. xxxvij. **In** pa ce amaritudo mea amāissima Amara iñ nece martirū p̄ tyranos. amāior iñ p̄secucōe hereticor. h̄ amarissima iñ scādalī satib; falsis xp̄ianis. **Tercō** p̄mit spēale malū peccati mōrīs ibi. ve hoīm p̄ quē scādalū ve mīt. **Quarto** oñdit malū scādalī multiplī pena i sp̄alit

ignis eterni. vñ sequitur melius est tibi q̄c. q̄ mitti in igne eternū. Quicq; alia pena additur de verme math. ix. Obi de materia isti scandalī dī. vbi sc̄; in gelēna vermis conscientie sc̄; eorū non morietur. Si potuiss̄ q̄s a xpō quesisse. Si ita malū est alios scandalisare: cur permittis scandalala euemē. Ideo r̄ndit xp̄s. necesse ē. id est expediens ad aliorū probationē. vel necesse si mundū vult male vivere. Secundo potuisset quis iter quesisse. Si ē necesse: ergo scandalisantes nō sūt pumēdi. h̄n. q̄ ymo. q̄ w̄ ho mī illip̄ quē scandalū venit. Et illa oia dicta sūt. de scandalō actiuo seu dato. q̄ illud est aliqñ speciale peccām. Est autē duplex scandalum vnum actiuū seu datum. qd̄ diffinitū est q̄ isto dī quis scandalisare aliud est scandalū passiuū seu acceptum i eo qui ex dicto vel alteri facto ruit a illud non est speciale peccatū. sed generale a ip̄o dī quis scandalisai. Item nōndum q̄ dictum vñ factum alicui potest alteri ēē occasio peccandi dupliciter. Uno modo per se. Alio modo p̄ accēns. Per se quando quis intendit suo malo exēplo verbo vel facto aliū ad peccām inducē. vel etiā si ip̄ se hoc non intendit: ip̄m factū

ē tale q̄ de sui natuā racōe; habet ut sit iductiū ad peccādū utpote cum aliq̄s publice facit peccām. vel aliquid qd̄ habet similitudinē peccāi. Et tūc ille qui hoc facit. p̄p̄ dat alteri occasioe; ruine. potissimē qñ hoc intendit q̄ viciatur scandalū actuū. Per accidens vero verbū vel factū vnius est altei cā peccādi. quādo preter intēconē opantis. a preter cōdicōnē opis aliq̄s malus male disposit⁹ inducit ad peccādū. puta cū q̄s inuidiōnis aliorū. Et tūc ille q̄ facit talēm actuū rectū. nō dat altei occasioe; peccandi. si aliud sumit. Et idō hoc ē scandalū passiuū sine actiuo. q̄ iste q̄ recte agit non dat occasionē ruine quā alt̄ patitur. Et de passiuo scandalō loquitur xp̄s vbi prius math. Si ocul⁹ tu⁹ scandalisaste. si man⁹. si pes q̄c. Cotigit ergo qñq; q̄ similiter scandalū actiuū in uno. q̄ passiuū in altero. puta cū ad iductōe; vñq; alt̄ peccat. qñq; ē actiuū sine passiuo. puta cū q̄s iudicat aliū vñbō vñ factō ad peccādū. q̄ iste nō osētit. qñq; vero ē passiuū sñ actiuo ut p̄ dēmē de dicto vel factō p̄ accēns in malicioso. Qñtū ad secundū p̄ncipale: d̄ qñ scandalū fit peccām vniāle a qñ mōrele q̄t mōis fiat peccām ē hoc cōclusio fīm tho. a alios

q̄ scādalu actiū ſeu p ſe nūq̄ ē fine culpa ſcandalisantiſ. Et ſcādalu paſſiū nūq̄ ē fine culpa ſcandalisati. Actiū tñ bene eſt fine culpa ſcandalisati q̄ paſſiū fine culpa ſcandalisantiſ. Prima ps p; q̄ omne ſcandalu actiū ſelē pētē ſelē habet ſpēm peccati. Si ē peccati: p; ppoſitū. Si vero nō ſit de ſe peccati ſelē ſpēz peccati. ut comedere ydolatricu coram infirmis: d; dimitti ex caiſtate ad tolleclum leſionē pri mi. Et qui nō dimittit: coñ caiſtate agit. ſicut dicit ap̄l̄s 10. xiiij. Si ppter cibū frater tu? otristatur iā non ſim caritatē ambulas Itē p; math. vbi. s. Alie tres ptes patet ex ultimo nōbili ptaeto pcedeti articulo e. **Q**an autē ſcandalu fit ſpāle peccātū vel generale. R̄nd; tho. q̄ ſcandalu actiū p ſe qn̄ vic; pcedit ex intēcone agentis. ut cū aliquis ſuo dicto vel facto intēdit aliū trahere ad peccatum: tunc ē ſpāle peccati. Tū q̄ ibi ex intēcone ſpetial ſimis ſortitur racōz ſpetial peccātū. eo q̄ ſimis dat ſpēz in moralibus. Tū etiā q̄ ſpetiali virtuti op̄ pomintr. vic; caritati prout im pat correctionē fraternā. q̄ ſcandalisati intēdit aliū corrū pe. vbi fraternaliter corrigēs intēdit aliū emēdare. **S**can

dalum' veo actiū qd fit pter intēconem agentis puta cū ali q̄ ſuo facto vel verbo mordia to non intēdit alteidare occa ſionem ruine. ſolū ſatisfacere ſue voluntati. iſic nō ē ſpetiale peccati. **R**uia qd eſt per accēns. nō oſtituit ſpēm. ſelē tūc cīrcūſtātia aggrauās. ſc̄z q̄ in publico fit. **S**cādalu aūt paſſiū non pōt eē ſpetiale peccati. q̄ ex dicto vel ſco alterius cōtingit aliquē ruere ſim qd cum q̄ genus peccati. **S**qñ ſcādalu ē pēl mōr ſelē veniale: **I**e. tho. **S**cāda lu actiū p ſe fit mōrle peccati. **P**rio qñ q̄ ſintēdit aliū in ducere ad peccātū mōrliter. **S**ecundo qñ q̄ ſintēdit inducere aliū ad peccātū venialiter p actū peccātū mōrlis. **T**erco au tem eſt veniale qñ q̄ ſintēdit aliū inducere ad peccātū vi aliter per actū peccātū venialis. **S**candalum vero actiū per accēdes qñ ſc̄z q̄ ſnon intēdit aliū trahere ad peccātū. pmo eſt mōrle peccātū qñ aliq̄ ſactū peccātū mōrlis omittit. ſc̄do quādo quis ſuo actū cōtemmit ſalutē p̄ximi. ut cū p ea cōſeruā da non pretermittat aliq̄ ſactū qd ſibi libueit. **V**nde etiā in ſcripto dicit tho. q̄ qñ quis omittit actū i quo nō intēdit p̄ximi nocumētum. qui act⁹

Quintum

Præceptū

alias est veniale vel indifferēs
h̄is tñ similitudinē pccā mōrē
tunc scādalum actiū eēt pec-
catū mōrle. ex aliquib; circum-
stancijs occurrib; ex quib; esti-
mari pbabiliter posset q̄ i
firmi aspiciētes peccarent mor-
taliter. veniale aut̄ potest eē du-
pliciter. Primo qn̄ q̄s actū cō-
mittit peccati venialis. Secun-
do quādō q̄s actū omittit. q̄ nō
estb; in se pccām̄ s̄ hab; aliquā
spēm mali cum aliqua leui mōdi-
g screcōe. Quādō aut̄ passiuū
scandalum fit mortale vel veni-
ale. Notand⁹ q̄ cū scādalū im-
port; impactōe; quādā p̄ quā
aliquis disponit⁹ ad ruinaz.
ideo scādalū passiuū qn̄q; est
pccām̄ veniale. quādō h̄; impa-
ctōne tñm̄ puta cum aliq; ex i-
ordīnato dīcto vel facto altei-
us cōmouetur motu venialis
pccā. Rn̄q; vero est mōrle qua-
si cū impactōne habēs ruinā;
puta cū aliquis ex inordīnato
dō vel facto alteri⁹ procedit
vsq; ad peccatum mortale. **h**
de tho. Quo ad tertīū prīci-
pale que bona sunt dīmittēda
vel non dīmittēda ppter scan-
dalum vic; passiuū. id est ne
ali⁹ scādalisetur. Nōndū prio-
q̄ triplītia sūt bō. Primo que-
dā spūalia que sunt de necessi-
tate salutis. Secūdo qdā spū-
alia q̄ non sunt de necessitate

Capitulū

.xij.

salutis. Tercō qdā tpalia. De
cūdō nōndū q̄tria sūt ḡna h̄oi
nū i q̄b; scādalū oriri p̄t. Pri-
mo qdā ex malicia. p̄pa scāda-
lisātur. puta cū aliqui volunt
impediē bona spūalia p̄rio vel
secūdo mō dēa. Et illō dī scā-
dalum phāiseor. Alij scādalī
sātur interdū ex ignorācia.
puta q̄ ignorāt opa quedā eē
licita. q̄ tam̄ sūt licita. Et tercō
ali⁹ ex infirmitate scādalisātur
nō ut p̄mi ex malicia. p̄pa. et ta-
lū vic;. secūdo a t̄cio mō dī scā-
dalū p̄fillor. **N**ō ergo q̄ri-
tur q̄ bō sūt dīmittēda ne q̄s
scandalisetur. **R**n̄. **b**m̄ tho. pria-
bō q̄vic; sunt de necessitate sa-
lutis. puta que non possunt p̄-
termitti sine pccā mōrli. talia
nullus deb; dīmittere ne ali⁹
scandalisetur etiā quicūq; **R**a-
cō est q̄ qlib; tener se diligē-
re prius q̄ pl⁹ q̄ alter⁹ q̄ ergo
ea q̄ sunt de necessitate salutis nō
debēt dīmitti p̄pt scādalū al-
teri⁹ vitādū. **V**nde pt; q̄ quan-
do osilioz obfuacō a īplecō
oper mie tpaliū vel spiritua-
liū est de necessitate salutis tūc
talia non sunt p̄pter scādalū
alicui⁹ dīmittēda. ut pt; i h̄is
q̄ ali⁹ osilia wuerit. et i h̄is q̄
b̄ immin; ex debito defectib;
alioz s̄buenire tempalib; ut
pasēdo esuriēte. vel spūalib;
ut docēdo ignorātē. siue h̄moi

fiant debita ppter inunctū officium ut p; in platis. siue ppter necessitatē indigētis. qz de talibus eadē racō est sic de necessariis oīm. nō solū aut pēm mōrle vñq; est fatiendū ppter vitādū scandalū cuiuscūq;. sed etiā nec veniale peccatum est vñq; omittēdū ut vitet scandalum alterius .licet alius actus q; alias esset pccm veniale ut verbū otiosū aut simile fieri possit nullū pccm ppter utilitate alteri? dicit etiā btūs Jero. q; dimittendū est scādam ī one qd pōt pptermitti. saluatā tripliē veritate. sc; vite. iustitie. a doctrīne. Que declarans scūs thv. m. iiiij. vbi sup. sic. d. nullo modo aliquis peccatē d; ut pccm alteri? vitet. quicūq; aut veritatē relinquit peccat. Veritas ei de qua loquimur obicit in hoc q; homo in dictis a factis suis rectitudinī sime siue dīne legis regule se cōfomet. Cui quidem hō oformari d; a in hīs q; ad cognitōe; ptinent. i hoc ptinet ad veritatē doctrīne. Et in hīs q; ad actionē spectat. siue ea debeat aliquis p scipitū agere qd pti net ad veritatē vite. siue ea debeat ab alijs obseruāda pml gare. qd pti net ad veritatē iusticie. que cōsistit in rectitudine iudicij. nō tñ quicūq; pre-

termittit aliquid i quō se diui ne legi cōformare pōt. veritatē dimittit. qz illo remoto: vi tas adhuc remanere pōt. H; tunc dicitur aliquis veritate; dimittere. qn obmittit vel fac. aliquid quo obmissio vel fco: veritas nō manet qd sine pec cato esse non pōt. Et ideo veritas nullo mō ppter scandalū passiū alteri? dimittēda est hoc tb. vñ Ray. dicit. Doctor vel p̄dicator nō d; falsū doce re pro aliquo scandalo. tace re ēn pōt a d;. si oēs obstinati sunt Ita q; deteiores effitiant. Vñ extra li. v. utilius scandalū nasci pmittitur. q; veritas relinquitur. Veritas sc; doctrīne. vite. a iustitie. Secūdo vero modo bona spūalia que nō sūt de necessitate salutis ut sūt osilia. vñ pmo dico q; ista non sūt dimittenda. nec ad temp⁹ nec semp. ppter eos q; scandalisantur ex malitia. di cōscđo q; vbi pculū nō imminet. bene sūt differenda v̄l or cultanda ppter eos qui inde scandalisarentur p babiliter non ex malitia. sed ex ignorātia. vel infirmitate. Tā diu au te ppter tales. opa q; nō sūt de necessitate salutis vbi pculū nō imminet. sūt occultāda v̄l differēda quo usq; debitered dita racōne instruātur alij q;

non debet ex talib⁹ scandalisa
ri s̄ poci⁹ edificari. Et si p̄t red
ditam racōe; h̄mōi scandalū
duret. Iam videtur scandalum
esse ex malitia nō ex ignorātia
vel infirmitate. Vñ in scripto
dicit th̄o. q̄ p̄t tale scādalum
passiuū cōfilia sunt ad temp⁹
intermittēda vel occulte agen
da. non aut oīno dīmittenda
q̄ homo plus sibi q̄ p̄mis i
spūalibus pudere debet. Et ig
norātia si dñi duret. in malitiā
p̄ obstinacōem oputatur. Ta
men attēda est quāntas scā
dalici bōni qđ contingit ex osi
lio seruato. et h̄m hoc aliquādo
cōfilia sūt intermittēda ppter
scādalum pusillor⁹ vel scā
dalū obtēendum ppter osilia.
k th̄o. Q̄ uide quid de opibus
alijs a osilijs seu superrogatio
nis opibus que vocātur m̄dif
ferēcia ex genere. ut comedere
carnes. bibē vīnu. tēp alia mō
licito acqrere. ac q̄sita custo
dire. debita repetē. a sic de alijs
nunqđ sunt ppter scandalum
dīmittenda. H̄t enim tripli
cia opa. quēdāncāria ad salu
tē. Alia superrogacōis a osilij.
Alia vero m̄dra ex genere.
Rych. in. iiiij. di. xxxvij. Opera
indifferētia ex genere quorū
obmissio nulli alijs p̄iudicat n̄
opanti. et etiam in t̄plicib⁹ tm̄
obmittenda sūt ad vitandū

scandalū p̄ximi prouemēs ex
infirmitate vel ignorātia. q̄n
p̄babilit̄ appar; q̄ n̄ tale op⁹
obmittatur: p̄ximus scādali
sabit. Et si p̄babile ē q̄ scāda
lisetur mortalit̄: tūc obmissio
illi⁹ opis est in p̄cepto. Si au
tē p̄babile est q̄ non scādalise
tur nisi w̄ aliter: tūc obmissio
illi⁹ opis est in consilio post q̄
tamē proximo est oīsum q̄ ex
tali ope scādalisi non debet
q̄ debito mō suafū ut non scan
dalisecur. sic nō tētetur obmitte
re illđ op⁹ ppter p̄ximi scāda
lū vitādū. Quia scādalū p̄ta
lia ortū h̄ortānta pueiens p
prie eēt ex malicia. Vnde ppter
illud non est dīmittēdum.
Rych. Et dic. durād⁹ i. iiiij. dis.
xxxvij. q̄ sunt in differētia sic
comedere carnes vel abstinerē
ab eisdē. oīa dīmittēda sūt. q̄
dñi duāt scandalū pusillorum
hec ille. Et probat p Aug⁹. in
h̄mone dñi i mōte dandū ētē
ut postea patebit. Et dic. nō n̄
ter q̄ dñi duāt scādalū pusillo
rum. propt̄ eos qui informa
ti in scādalū phariseorum in
cidunt ex malicia ut in v̄lenti
bus impēdere bona: sepe appa
ret. Item ut statim dicetur h̄m
thomam q̄ omnes cōmūnter
Temporalia non sunt dīmitte
da. ppter scādalū ortū ex mali
tia. ergo m̄sto min⁹ abstinentē

I thmoi quedā pl9 bniētia vir
tuti ꝑ tpalia. **E**t dīc. wilh.
frater ray. q̄ non d; q̄s esse fa
cilis ad credēdū. q̄ alij scāda
lisentur de bono ope qđ facit.
nec d; q̄s facile ꝓ p̄t metū scan
dali cessare a bono ope. Quia
d; p̄sumere de alijs p̄ otius q̄
sint boni. q̄ q̄mali sint. **H**em
per enim iudicādū est i m̄diffe
rentib; in pte meliore. **T**amē
durāt oscia q̄ alij scandalise
tur d; dimittere v̄l op̄t ocul
tare. racō p̄m̄ dicti vic;. q̄ p̄
pter scandalū ortum ex mali
cianō debat q̄s dimittere ope
ra bona s̄ filij. **Q**uia si ꝓ ma
litiā talū bona deberent semp
obmitti. mali bona frequēter
impedirēt et occasio daretur
mal malignādi. v̄n hoc scāda
lum est phaiscor. qđ etiā cri
st̄ docuit non curare v̄n pt̄
q̄ xps. **M**ath. xv. p̄ntib; scri
bis et phaiscis p̄dicash; xpo
discipuli dixerit. **S**cis q̄ pha
risi auditio hoc verbo. scanda
lisati fūt. **A**t ille respōdens ait
omnis plātacō quā nō plan
tauit pater me⁹ celestis eradi
cabitur. **S**imile illos. ceci fūt
i duces ecor. **C**ecus aut̄ si ce
co aīc. **R**acō sc̄di vic; q̄ vbi p̄
culū nō imminet. op̄a supero
gacōis fūt differēda v̄l occul
tāda. p̄pter scandalū pueiens
ex ignorātia l̄ infirmitate quo

v̄sq̄ tales īformētūr. et alīq
modo cōfōtentur. **R**acō īnḡ
est ista q̄ ex occultacōe op̄s
superogacōis. v̄l ex dilacōe
et prim̄ malū vitatur. q̄ īfor
mabitur. et ꝓ p̄num bonum non
mnuitur. v̄n dīc. ryh. super
iij. di. xxxvij. **Q**d tūc q̄s mei
to ꝓ p̄rio non p̄iudicat. q̄ sic
op̄s superogacōis īf̄mittere
meretur eq̄le premiū. p̄mo de
bito op̄i superogacōis qđ
obmittit vel mai? **V**nde talū
obmissio n̄l minuit de perfecti
one caitatis. h̄ magis ad eius
augmētū disponit. **D**n xps
hoc scādalū p̄sillor. **M**ath.
xvij. vitare iub; ut patuit su
pra. **E**t math. xvij. ne scādalī
sar; dicagma petentes: illud
p̄soluit. **E**t idem supra patuit
de ap̄lo h̄o. xij. **E**x predictis
p; q̄ frequēter amici qui scan
dalisantur. de ingressu alicui
i religione. scādalū h̄ent pha
riseor. propter qđ **I**ero. i ep̄i
stola ad h̄elyodor. dīc. lic; ī
limne iaceat pr̄. siccis oculis
ad x̄illū crucis euola. solum
gen⁹ pietatis ē. i hac re ēē cru
dele. **C**ercō mō bō tpalia m
quādo fūt dimittēda ne altū
scādalisetur. distinguēdū ē
Tā bona tpalia s̄m tho. aut
non fūt nr̄a. h̄ nob̄ p̄e alijs
cōmissa ad obseruādū et dispo
nendū p̄ cōitate. sicut bona

Quintum

Preceptum

ecclae cōmittūtur platis. et rō
ribz reipublice cōmittūtur bo
na coia reipublice. talia nō sūt
apt scandalū dīmittēda. Quia
taliū cōseruacō sicut et deposi
to et imminet h̄is quibz sūnt
omissa. ex necessitate p̄cepti tu
enda. Et ideo nō sūnt apt scandalū
dīmittēda. sic nec alia bo
na prima que sūnt de necessitate
salutis. Vn b̄tūs tho. cātuariē.
repeciūt res ecclae cū scandalō
regis. Aut bona tpalia sūt n̄a
quoz nos sum⁹ dñi. Tunc ite
rū distinguēdum est. Quia cū
ea dare nō volumus vel apud
alii detenta xp̄temus. Aut scā
dalum oritur ex malicia alicu
iūs alienū volentis. vsurpare
vel detinere. qđ est scādalum
phariseo z. Et illud scandalū
nō est curādum. et bona tempo
ralia tūc sūnt repetēda. Tū qz
nocer; bono coi dare tur enim
illis occasio rapiēdi aliea. Tū
etia: qz nocer; rapiētibus. mīu
sta rapiēdo. vel retinēdo alie
num: peccaret. Vn dicit gre. i
mora. loquēs de raptoibus ali
enoz. Que clām suata equita
te p̄hibenda sūnt. nō sola cura
ne nostra subtrahātur. si ne ra
piētes nō sua semetip̄os pdāt
Aut scādalū oritur ex ignorā
cia vel inhrmitate aliorū qđ dī
scādalū pusilloz. Tūc apt
illud dīmittēda sūnt temporalia

Capitulū

xiiij.

ad temp⁹. quo usq; sedet scā
dalum p ammonoem vel per
aliquem aliu modū. Vnde bra
tus Aug⁹. in h̄mone domini i
monte dancū est qđ nec tibi
nec altei noceat. qñtum ab ho
mine credi potest. et cum nega
ueris qđ petit. indicanda est ei
iusticia. et meli⁹ ei aliquid da
bis cū petentē iniuste correxes
Hi aut post sufficiēt ammoi
cōnē et sufficiētem instructōe;
scandalū non sed aētetur: pfecti
omis est si a dīmittere. h̄ nō ē
necessitatis. Vn Math. v. Di
quis vult tecum in iudicō con
tendere et tunicam tuam tolle
re: dīmitte ei. et pallium. et loq
tur de o filio. Et si sit p̄ceptum
intelligēdū est ut dicit Aug⁹.
h̄m prepacōem animi. sc; ut ho
patus sit talia facere si hoc ipe
diat pmocōem fidei. et bonor
morum. Sed dubiū ē quo n
modo p̄dicator p̄dicando vel
princeps vel platus et eis simi
les se debet habere circa malos
et scandalisatores bonorum p
sertim qñ multitudo ē in causa
le. qđ mali aliquādo tolerandi
sunt. aliquando pumēdi. Vn
vi. li. vi. tracta. in. q̄stioe. viij.
assignat quatuor causas diss
mulacōis circa peccata. in quo
rum propter quas nō potest
vel non expedit p̄ amā euelli.
Vna est cum mali sūt occulti

nec pñt discerni ab omnis. **A**lia causa est si multitudine tamē est in causa. q̄ non possit extirpari sine scismate eccie. In quo etiam boni in uolueretur. **T**hic era dicaretur etiā et triticū. **V**nus autem agit. nos addoctrinā sacrā pertinere arbitram. ut et canes i ecclēsia propter pacē eccie tolere m̄. vel si vñ sol⁹ est. vel paucis. hoc non potest fieri sine scandalō bonorum. eo quod eos latet crimen nocentis. **H**ic dñs nō ceterem Iudā usq; ad dignū exi tum tolerauit. **O**nus tñ multitudine est in culpa: pñt aliqui magis reuertere eis pūri ad terrorē multitudinis. **V**l' turba iniquorum cū facultas ē in populis promendi sermonē. generali obūrgacōe feriēda est ut dicit. **A**ug⁹. coñ pmeianū. **C**ertia causa est. qñ probabilit̄ psumitur de eorū correctiōe. eo q̄ peccat ex infirmitate vel ignoratiā et nō obstiata malitia. **H**ie tales extimarentur sepe eradicaretur triticū id est ipsi q̄ postmodū oīhi fuerūt tritum factū. **H**ic pat̄ de paulo. **V**nus b̄tūs dñic⁹ spū. p̄p̄tico. inter hereticos igit̄ tradendos vñfecit reseruari q̄ post multos annos uersus fuit. **Q**uarta causa si exercitādo bonos. profuit eccie et non obſtit. **T**unc ei tolerari pñt ne boni ocio tor-

peant in eaitate et sic eradicetur triticum. **V**nde ps. dñs ostendit mihi super mimicos meos ne occidas eos. ne quādo oblinisceatur populi mei. **R**ob̄ sm̄ **V**erñ. ad l̄ram hodie de iudeis potest intelligi. vnde etiā Iudi cū iñ nō delebo ḡetes quas dimisit iofue. ut i ip̄b expiaris Israel hec de vñr. Ray. addit q̄ si peccatū qđ fatiūt auctoritate defendunt. q̄ non sit peccatum tūc non d; coñ tales dormire scuēitas discipline. **N**am tales etiā heretici possunt dici. de. pe. di. vi. ca. i. in fine. **E**t sm̄ eūdem idem videtur seruādū circa publicā delinqūtē multitudinem vñ principē. p̄dicacōne. quod dictum est de correctiōe vel excoicaōe satienda vel dissimulanda. **S**atis cōcordare vide tur tho. 2. 2. q. cvij. **D**e mat̄eria scādali tradit canall. noui quatuor regulas de florib; regulaz moraliū. **P**rima. nullus agens bene sm̄ ones circūstātias dici d; dare scandalū alteri. q̄ tūcunq; scādalūetur ali⁹. **Q**uia scandalū est dictū vñ factū min⁹ rectū p̄b̄es alteri occaſionem ruine. **N**ā in via oīno recta si quis tecidit: nō ex scādalo vie s̄ ex p̄prio defectu p̄ueniet. **H**ec a. sol⁹ ille scādalū sit actiue. qui aduertēs aut adūtere d̄b̄es alios p̄niores

Quintum

Preceptū

esse ad peccandum ex modo suo
ageandi. qui sibi non est in pœ-
pto. nihilominus ipse operari non
desistit. Secundus in casibus hic ex-
clusis. ubi malitia ipsa est sca-
dalum gratis acceptum. Unde p-
terea non est aduertentia nec es-
se debet de scandalo alterius. et
ubi quis ad illud operandum tene-
retur. Tertia regula Ille dicit ex
malitia sua peccare et scandalum
accipe non ex actu alterius qui
informatus sufficienter de bona
te homini actus: nihilominus ca-
dit in ruinam. ut si ex voto religi-
onis emisso pentes post suffi-
cientem de religiosis profectio-
ne informacōe; se scandalisari que-
rantur. scandalum est hoc non iā
pusillorū sed phariseorū: accep-
tū sed non datū. Quarta regula.
Quilibet ab omni actu cui non est
astrictus alius de tenetur desistere
qui aut timet aut timet de se vel
mente oiecturā scandalum alii pusil-
lorū quo usque de illo compescendo.
diligentiam compreuerit. nisi forte
per communī utilitate. vnde spī-
ritus sancti doceat illud tunc a-
gendū. ut christus fecit in pu-
blicatione vitatis sacramēti.

Capitulū. xiiiij.

Dicitur eterea cum derisores
seu irrisores magna ma-
la faciat ecclesia occide-
tes conceptus spūales bonorum
operum. de irrisoriis vero tria-

Capitulū

.xiiiij.

principaliter videnda sunt. Pri-
mo quale vitium sit. et quid sit
irrisio. Secundo quod detestabile
sit. Terzo Utrum risus sit licen-
tius. **Q**uartū ad pmū nō t-
lbo. r. r. q. lxxij. a sequentibus
quod iniuria et iniustitia sit verbo
per quinque vicia. Sunt enim quin-
tuplicia bona hominis quodcum
ad propositū sufficit. vices fama.
honor. amicitia. gloria seu testi-
monium conscientie. et bona na-
tūre et fortune. Detractor famam
recipere nō tititur. Cōtumelias fuis
seu conuiciator honorum. Si
furro amicitiam inter aliquos
vult tollere. derisor ad confusi-
onem conatur proximi. et eri-
pere vult gloriam honorum ami-
cie. Maledicens vero penam
imprecatur. et si peccatum ali-
cui optat: tamen illud facit in
penam primo. Et quatuor per
ma vicia eo ore dñe quo ponū-
tur se excedunt in malitia. Una
detractor est malus. peior otu-
meliam inferens. quem excedit
fufurro. qui amicum recipere
gestit. Et adhuc peior est irri-
sor. intellige semper. ceteris pa-
ribus. Sed etiam int̄dum pes-
simū fuit maledicē. **Q**uale au-
tem peccatum sit derisio: et ab
alijs distictū. Motadū secundo
sum tho. ubi p̄us. q. lxxv. quod pec-
cata verborū fuit principue pensa-
da sum intencionem pferentis